

ЦЕЛИЯТ ЖИВОТ СЕ СЪСТОИ ОТ ИСТОРИЙКИ – КЪСИ И ДЪЛГИ, ВЕСЕЛИ И ТЪЖНИ, СКУЧНИ И ТРОГАТЕЛНИ. НЯКОИ СА НАПИСАНИ ЛОШО И БЕЗДАРНО. ДРУГИ – УВЛЕКАТЕЛНО И С ХУМОР – КАТО ТЕЗИ НА АЛЕК ПОПОВ. И КАТО ИСТОРИЯТА ЗА ИЗДАВАНЕТО НА „ZELNÝ CYKLUS“ – СБОРНИК С НЕГОВИ РАЗКАЗИ НА ЧЕШКИ ЕЗИК, ПРЕДСТАВЕН НА 9 ФЕВРУАРИ В БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ В ПРАГА. ГОСТИ БЯХА АВТОРЪТ, ПРЕВОДАЧКАТА, ИЗДАТЕЛИТЕ И НАЙ-ВАЖНОТО – БЪДЕЩИТЕ ЧИТАТЕЛИ И ФЕНОВЕ, КОИТО СЕ НАРЕДИХА НА ОПАШКА ЗА АВТОГРАФ.

Авторът и неговата преводачка

Универсалният код на Алек Попов

Творбите на Алек Попов започват пътуването си из света на чешкия читател в бърненското литературно списание „Host“. От редакцията на списанието се обръщат към Ани Бурова, преподавател в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, с молба за съдействие при избора на разкази от български автори. Ани Бурова откликва с готовност и един от избраните е Алек Попов и неговият разказ „Услугата“ („Služba“). Отзивите са много добри и следва превод на втори разказ.

Междувременно Ани Бурова дава на Алек Попов и-мейл адреса на преводачката Ивана Сръбкова и той се опитва да се свърже с нея. По всяка вероятност писмото и до днес обикаля някъде из виртуалното пространство, защото Ивана Сръбкова не го получава. Алек Попов повторно взема адреса ѝ, този път от друг български автор – Георги Господинов. Връзката е осъществена и той ѝ изпраща своя роман „Мисия Лондон“ и някои разкази. Това вече е времето, когато от издателство „Дибук“ се обръщат към Ивана с предложение за сътрудничество. „Романът ми хареса, но моята слабост са разказите – казва Ивана Сръбкова. – Подборът за „Zelný cyklus“ е лично мой. Текстовете на Алек Попов ми харесват като свършен модел, в който всичко е на мястото си като идеални атоми в молекула.“

Представянето на сборника в Българския културен институт в никакъв случай не можеше да се оплаче от

липса на присъстващи. Директорът Боян Панчев представи с няколко думи автора Алек Попов, преводачката Ивана Сръбкова и издателите, които бяха посрещнати с нетърпение, защото донесоха броеве от издадената книга. Последва литературно четене, в изпълнение на артистите Хана Кофранкова, Пршемисъл Рут, Алеш Врзак и Либор Вацек. Спонтанно допълнение бяха закачливите мелодии, изпълнени от Пршемисъл Рут. „Изборът на песничките е мой – каза той. – Едната е лично моя творба, а другите са от времето на старите чешки кабарета, около 1900 – 1920 г. По онова време в тях са били много модерни песничките с черен хумор – точно такъв, какъвто има в разказите на Алек Попов и поради което създават усещането, че са писани специално за тях. Разказите ми харесват, защото са много добре построени. Изградени са на базата на идея, която много логично е доведена до край, не само духовит, но хвърлящ светлина върху целия разказ. За някои от тях си казах „Жалко, че не съм го измислил аз!“

„Хуморът – каза Алек Попов – е един универсален код за разбиране. Особено ми е приятно, че публиката го приема и в чешкия превод. Това не ме изненадва, защото литература, която е дала автори като Чапек и Хашек е възпитала своите читатели да приемат литературата с чувство за хумор.“

В края на вечерта авторът Алек Попов благодари на директора на

БКИ Боян Панчев и целия екип за представянето. „Мисля, че се справихте страхотно!“ „Благодарим за оценката“ отговори Боян Панчев и всички се наредихме на споменатата опашка за автограф. ■

Алек Попов

е роден в София през 1966 г. Завършва Националната гимназия за древни езици и култури „Константин Кирил Философ“ и българска филология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Работил е като редактор, уредник в Националния литературен музей, бил е и дипломат. В момента е директор на Дома на детската книга и главен редактор на списание „Родна реч“. Прес-секретар на българския ПЕН център. Автор е на книгите „Другата смърт“ (1992), „Мръсни сънища“ (1994), „Игра на магии“ (1995), „Зелевият цикъл“ (1997), „Пътят към Сиракуза“ (1999), романа „Мисия Лондон“ (2001), „Ниво за напреднали“ (2002), „Митология на прехода“ (2006), „Черната кутия“ (2007).

Носител е на редица литературни награди, сред които: българската награда за фантастика „Гравитон“ (1995), наградата на БНР за криминален разказ „Павел Вежинов“ (1994), за къс разказ „Рашко Сугарев“ (1999), „Хеликон“ за най-добра белетристична книга на годината (2002). През 2004 получава годишната награда на списание „Clouds“, където романът „Мисия Лондон“ се публикува на английски език. През 2005 печели Националната награда за драматургия „Иван Радоев“.